

Пад мудрым кіраўніцтвам Комуністычнай Партыі, народы Совецкага Саюза пабудавалі соцыялістычнае грамадства, пад гэтым-жа кіраўніцтвам народы Заходній Беларусі пайдуць да лучазарнай светлай будучыні.

Няхай жыве Усесаюзная Комуністычная партыя большэвікоў!

Заходняя Беларусь павінна стаць Совецкай

Завадскі гудок апавясяці аб сканчэнні рабочага дня. Рабочыя і інтэлігенты Цэнтральнага лесазавода ўышчаны месца на рабочы сход, каб амбэркаваць зварт Часовага Упраўлення горада Беластока і рашыць, якую стварыць уладу на вызваленай ад польскіх паноў і капиталісту бельгарускай зямлі.

Сход адкрывае член рабочага камітэта, рабочы Ранкоў. Для зачыткі і растлумачні звартога Ранкоў прадстаўляе слова прадстаўніку Часовага Упраўлення таварышу Ягораву.

З выключчай увагай прысутныя слухалі кожнае слова звартога. Яны стараліся запомніць усё, бо там была сказана ўся праўда, сказана, як і ў якіх умовах жыў праўну народ Заходній Беларусі.

Бурый апладысменту і воклікам "Ура" ў гонар таварыша Сталіна і герайчай Чырвонай Армії, сход адabraе ініцыятыву Часовага Упраўлення горада Беластока аб скліканні Народнага Сабрання, якое павінна рашыць питанне аб уваходзе Заходній Беларусь у Соўецкі Саюз.

— Мы дуога мучыліся, нас зверскі эсплаатавалі польскія паны і капиталісты. Дзякуюм Савецкаму Ураду, — за наша вызваленіе. Я буду галасаваць за Уладу Советаў, бо гэта ўлада ёсьць сапраўды народнай Улада-гаворыць член рабочага камітэта т. Капілевіч.

Маё патрабаванне — усю ўладу перадаць Советам. Заходняя Беларусь

русь павінна быць далучана да Совецкай Беларусі гаворыць рабочы Рабухін. Громам аплодысменту і сустрэлі прысутныя слова таварыша Рабухіна.

Слова бярэ бухгалтар завода Яшунскі. Ён расказвае, як жылі рабочыя, як цяжка было працаўць пад гнётам капиталісту. Але гэта му прышоў канец. Зраз усе прыноўныя атрымалі радаснае, свабоднае жыцце. Я галасую за ўстанаўленне Совецкай Улады на тэрыторыі Заходній Беларусь і я упэўнен, што гэся працоўная інтэлігенцыя горада Вільно разам з працоўным народам, будзе галасаваць за далучэнне Заходній Беларусь у Соўецкі Саюз.

На холзе чытчылі рабочыя Ранкоў, Чырвонай Арміі, Уладу Советаў, Чырвонай Арміі, Савецкай Улады, таварыша Сталіна да ўсіх залені.

У сваёй везалюны пішуць:

Мы рабочыя і інтэлігенцыя Цэнтральнага лесазавода, разуме, каб усю ўладу ў Заходній Беларусі арадзіць сябе. Заходній Беларусь ёні становішчы, якое павінна рашыць питанне аб уваходзе Заходній Беларусь у Соўецкі Саюз.

Мы просім уклігніць Заходніюю Беларусь у склад Беларускай Соўецкай Соцыялістычнай Рэспублікі, каб разам са сімі братамі па крыві і класу б'янці сваё новае жыцце.

Ф. Сурганаў.

Аддамо свае галасы за Совецкую Уладу!

Учора на табачнай фабрыцы горада Вільно адбыўся многалюдны мітынг.

Рабочыя і работніцы фабрыкі заслухалі і агаварылі зварт Часовага Упраўлення г. Беластока да ўсіх Часовых Упраўленняў горадаў Заходній Беларусі.

Прадстаўнік Часовага Упраўлення г. Вільно таварыш Басалыга зачытвае зварт.

Пачынаецца амбэркаванне звартога. Першыя слова бярэ таварыш Антонаў.

— 19 верасня доблесная Чырвоная Армія раз і назаёдды вызваліла нас ад памешчыцкай кабалы. Мы ўсё дзвяцаць год — гаворыць ён — думалі аб такім жыцці, — жыцці, дзе людзі жывуць і развіваюцца свабодна, радасна і щасліва, мы жадаем жыць і гадавацца разам у брацкай сям'і народаў Совецкага Саюза, разам з таварышом Сталіным.

— Сёння для нас вялікае свята, — гаворыць рабочы таварыш Бейнаровіч, — мы прышлі сюды сказаць сваё слова, што мы, рабочыя табачнай фабрыкі горада Вільно, жадаем стварыць новае дзяржаўнае ўстроіства, якое-б цалкам і поўнасцю служыла інтарэсам працоўных. Такой уладай

з'явіца ўлада сваёй. Мы, рабочыя павінны ў час выступу пісці, аддаць свае галасы, — таго, хто вызваліў нас, рабочыя і сяляні адзінскай няволі, стварыў новае, светлае жыцце. Мы павінны галасаваць за Комуністычную партыю большэвікоў, за совецкую ўладу, за вялікага, усімі любімага Іосіфа Вісарыёнаўіча Сталіна.

З гарачай прамовай выступіў стары рабочы тав. Параканоўіч Нікіфар.

— Доўгія годы мы стагналі пад панскім гнётам, — гаворыць таварыш Параканоўіч, — нас дзвяцаць год не лічымі за людзей. Мы николі не мелі спалай рабочы, над намі здзекваліся польскія крывапіцы, як хәцелі.

Чырвоная Армія абароніла наша жыцці. Мы атрымалі цяпер магчымасць жыць свабодна, мірна і щасліва.

Пасля выступлення, пад бурнымі аплодысменты і воклікі "Ура, Вялікаму Сталіну!" — рабочыя аднадушна прынялі рэзолюцыю, у якой адобрылі зварт Часовага Упраўлення горада Беластока і выказалі сваё жаданне: хутчэй далучыцца да Совецкай Беларусі.

РЭЗАЛЮЦЫЯ

рабочых і служачых табачнай фабрыкі г. Вільно

Рашэнне Совецкага Урада — прыгнучы брацкую руку дапамогі народам Заходній Беларусі і Заходній Украіне, якія доўгія годы стагналі пад цяжкім панскім ігам, выклікала ўсеагульнае лікаванне ў гаратах, сёлах і мястэчках Заходній Беларусі.

Доблесная, непераможная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія прынесла нам дуога чаканае вызваленіе ад памешчыцка-капіталістичнай кабалы і эксплататы.

Самым гарачым нашым жаданнем, зараз, з'яўляецца жаданне — злучыцца ў брацкую сям'ю народаў Вялікага Совецкага Саюза. Мы горада падтрымліваем заклік Часовага Упраўлення г. Беластока аб скліканні Народнага Сабрання

Мітынг на кансервным заводзе

Упаковачны цэх кансервнага завода Гіннбурга перапоўнен людзей. Скончышы работу, рабочыя прышлі сюды на мітынг, каб вказаць свае лепшыя пачуцці і ўдзячніць за вызваленіе. Упершыню, пасля шматгадовага панскага прыгнёта яны свабодна сабраюцца на свой рабочы сход.

Мітынг, прысвечаны агаварэцню звартога Часовага Упраўлення горада Беластока, алкывае старшыню работніка камітэта т. Левін. Слова прадстаўляеца палітруку таварышу Макарэнка.

Пасля чытання звартога, тав. Макарэнка расказаў сабраўшымся аб вялікіх іхах Совецкай Саюза, аб Савецкай Канстытуцыі, якая даў усім працоўным Соцыялістычнай Саюзу права на працу, аднак і ўсім.

На холзе чытчылі рабочыя Ранкоў, Чырвонай Арміі, Уладу Советаў, Чырвонай Арміі, Савецкай Улады, таварыша Сталіна да ўсіх залені.

У сваёй везалюны пішуць:

Мы рабочыя і інтэлігенцыя Цэнтральнага лесазавода, разуме, каб усю ўладу ў Заходній Беларусі арадзіць сябе. Заходній Беларусь ёні становішчы, якое павінна рашыць питанне аб уваходзе Заходній Беларусь у Соўецкі Саюз.

Пасля чаклада разгарнулася ажыўлены спрэцкі.

Ка трэбуне старая работніца Цыtron Сарыя:

— Рано мы былі падзяўлены праў гаварыць аб сваіх правах. Жанчыны ма зусім бясправнае. Капіталісты распальвалі наша наўнікі, трохі, нацкоўвалі яўгі на пачка, паліка на ўрэз.

Якое чысле цяпер Савецкі народ прыгнёту пам брацкую руку дапамогі! Аўзівай правільной улады ў нас павінна быць улада рабочых і сялян. Мы горача жадаем талучыні да Савецкай Беларусі і пад праміннім Сталінскай Канстытуцыі, — даўшы яе вялікім правалы, таварыш Сталін!

Работніца Юраэвіч Браніслава ў сваім высказынні гворыць:

— Мы бязмежныя і ад усіх дзякуюм Чырвонай Армії, Савецкому Ураду і таварышу Сталіну за вызваленіе ад панскага здзеку і эксплуатацыі. Упершыню мы такім чыслом браціліся на свой рабочы сход. Мы аднадушна падтрымліваем зварт Часовага Упраўлення горада Беластока. У нас адно жаданне: жыць і працаўць у вялікай сям'і Савецкага Саюза.

У сваёй рэзолюцыі рабочыя кансервнага завода пішуць:

— Мы рабочыя і служачыя алабраем зварт Часовага Упраўлення горада Беластока і выказаўм гарачую ўдзячніць Большэвіцкай партыі і Савецкому Ураду за вызваленіе Заходній Беларусі ад панскага гнёту, выказаўм падзяку таму, хто натхняў і напраўляў Чырвоную Армію на паспяхове выкананне гістарычных задач брацкай дапамогі, — таварышу Сталіну.

Мы выражаем сваю салідарнасць з працоўнай Часовага Упраўлення горада Беластока і эксплататы, хто даў нам свабоднае, щасліве жыцце — за вялікага, любімага таварыша Сталіна, за Комуністычную партыю большэвікоў, — за Совецкую Уладу.

Няхай жыве Савецкая Улада! Няхай жыве Вялікі Саюз Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік і яго непераможная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія!

Няхай жыве лепшы друг усіх працоўных усіго Света, Вялікі Сталін!

Н. Валькевіч.

Прысягаем, што ад заваёванага не адступім ані кроку

Учора адбыўся агульны сход байкоў і камандзіраў 4-га батальёна Рабочай Гвардыі гор. Вільні. Сход амбэркаваў зварт Часовага Упраўлення горада Беластока да ўсіх Часовых Упраўленняў гародоў Заходній Беларусі.

У гарачых, прачуленных прамоўках выступаўшыя Рабоча-Гвардзійцы т. Котачынскі, Рачыцкі, Крыстафоровіч і інш. расказаў сабраўшымся аб прыклады мінімальных жыцці, аб здзеках польскіх паноў над рабочымі і сялянамі, выказвалі пачуцці гарачай любіві і ўдзячніць Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, Вялікому Савецкому Народу, Большэвіцкай Пары і Вялікому Сталіну за аслабленне працоўных Заходній Беларусі ад панскага гнёта, жабрацтва і бясправя.

У аднадушна прынятай рэзоляцыі гаворыцца:

— «Мы байцы і камандзіры 4-га батальёна Рабочай Гвардыі гор. Вільні, азnam'ішыся з звартом Часовага Упраўлення горада Беластока, відаем ініцыятыву яго аб скліканні Народнага Сабрання Заходній Беларусі.

Даём клятву, што паднімую да жыцця Беларусь ніхто і ніколі не разаб'е.

Пад кіраўніцтвам ВКП(б) і Правадыра працоўных усіго света таварыша Сталіна моцна-спаянай сям'ёй у Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік будзем будаваць сваё щаслівае і радаснае жыццё».

Сталінскім шляхам — да з'яднання з соцыялістычнай бацькаўшчынай

Каля 200 рабочых фанернай фабрыкі Рохліна, сабраўся, каб заслушаць і амбэркаваць зварт Часовага Упраўлення горада Беластока.

Учарацішні палонікі польскага фашызма, беспрацоўныя, абязложенія і без усялякіх палітычных праў, сёня яны самі вызначаюць свой лёс, самі рашаюць, якую форму дзяржаўнага устройства прыняць.

Рабочыя адзінадушна заяўляюць, што яны гатовы будаваць сваё жыцце па-сталінску, насыплюючы памешчыкамі снажынай.

На працягу дзесяці год, польскія паны і памешчыкі смактаті рабочую кроў. Яны дзвящаць голі душылі працоўных Заходній Беларусі бяз розніцы нашынальнасці. Зараз мы — свабодны народ. Мы гаспадары зямлі і лясоў.

З вялікім энтузізмам рабочыя прынялі рэзолюцыю, у якой запісалі:

— Мы не хочам больш уладу, бо гэта голад, галечка, беспрацоўка. Мы хочам мець новую ўладу, уладу пры якой жывеца шчасліва, — СССР.

<p